

יצא לאור על ידי קרן "זהאר עיננו" לעידוד לימוד ספרי רביה"ק שעי" ארגון 'עשיה ושמע'

גליון מס' 170 במדבר ה'תשע"ז

עמודי אור

עלון שבועי ללומדי העמוד היומי בליקוטי מוהר"ן / מ"ב ע"א - מ"ד ע"א / שיום ליקוטי מוהר"ן - מחזור כ"א

שבוע פרשת נשא / ב-ה' סיון / מ"ב ע"א - מ"ד ע"א השיחות שבסוף הספר

הבח לקלקל הוא הבח לתקן

בעמודים אלו - שהם כבר למעשה אחר סיום הספר הקדוש של רבינו - מביא מוהר"ת ליקוט של שיחות ששמע מרבינו, אותם ראה לנכון להציג בסיום הספר, וכולק ממנו. מסתבר א"כ שיש בהם יסודות מאד חשובים, הנוגעים לכלל תורתו של רבינו.

למעשה, כל שיחה ראויה להילמד בפני עצמה והיא טומנת בתוכה יסוד חשוב בפני עצמו, וכבר אמר רבינו שעם כל שיחה שלו יכולים להיות איש כשר, ועם כל שיחה אפשר לעבור בכל התורה ובכל חלקי עבודת השם. ובכל זאת, יש מקום לראות את המכלול של השיחות הללו, ולהוציא את המובן מתוכם יחד.

מצד אחד רבינו מדגיש את החשיבות של העבודות הפשוטות, לשר וזמירות שבת, ולומר את התפילות המובאות בסידורים וכו', ואף בלימוד התורה הוא מדגיש שגם אם אדם לא זוכה לכוון ממש לפירוש האמתי - גם זה טוב. כשהמשמעות של זה היא שהעיקר זה הפשוטות, בלי דקדוקים מיותרים. ומצד שני - רבינו מדגיש שיש לכל אחד בחירה בפשוטו ממש, ויכול ממש לבחור על כל דבר אם לעשות או לא. וגם מוסף דקדוקים מאד חמורים בעניני קדושת הברית, ומסיים בכך שאפילו מחשבה קלה שלא כרצון השם צריך למלאות את האדם בבושה גדולה.

יש כאן מקום לתמוה: עבודת השם היא משהו חמור, שכל דבר צריך להיות בדקדוק ובשלמות, או שזה משהו בו 'העיקר הוא הלב' ו"מה שעושים זה טוב", בלי להיכנס לדקדוקים וקטניות?

שאלה זו היא שאלה כללית על דרך רבינו; מצד אחד רבינו מוזהר כ"כ על שמירת ההלכה, ורבינו מדרך אותנו כיצד לקיים כל ענין בתורה בתכלית השלמות, ולא לוותר על כלום, ומצד שני, רבינו חוזר כל הזמן שלא להחמיר חומרות יתירות, ולא לעשות עסק ממה שקורה, וגם לא צריך להבין כל דבר, ולהתפלל גם אם זה לא לגמרי בכונה וכו' וכו'. אז מה האמת?

השאלה היא שאלה, כי בעולם אנו מכירים את שני הצדדים הללו כשני גישות, יש החיים את עבודת השם בגישה שכל דבר צריך להיות לתכלית ובשלמות ועד הסוף, ולא מוותרים על כלום, ויש החיים את החיים בפשוטות, עושים קצת מה שיכולים, ולא מחפשים דווקא את המוצר המוגמר. אך אצל רבינו קיימים שניהם כאחד, כיצד?

התשובה היא פשוטה ועמוקה כאחד. ומאד מאד יסודית. יש את המטרה ויש את הדרך. יש את האור ויש את הכלי. המטרה האמתית של התורה, היא להביא אותנו להתקרב לה, ולחיות עם האור של קרבת ה' והדבקות עמו. והדבר הזה אינו מוגבל לעניינים של "פעולות" ו"כמויות" וכל מיני צמצומים שכאלו, כי השי"ת הוא אין סוף, וגם הדבקות אליו יש לה פנים של אין-סוף.

אך הדרך להגיע לזה - היא רק ע"י ה"כלים" שאנו לומדים בתורה הקדושה ובספרי הצדיקים, שכאשר אנו מקיימים אותם כראוי, יש לנו כיצד והיכן לקבל את האור האין-סופי של השי"ת, שהוא עיקר החיים, ותכלית הכל. וממילא, מי שעושה עסק ומטרה ותכלית מה"כלים", בתקון.

דבר המערכת

בשבילי במיוחד! זה בוודאי שייך לי! אני חלק מהעניין! ***

הבר יקר!

השבוע יפול דבר. בשבת קודש, כולנו מתחילים, כולנו מתחברים, כולנו מתחדשים... זה לא קשה, זה לא הרבה, סך הכל 'שמונה דקות כל יום...' והחיים משתנים...

גם אם לא תבין - אל תבהל, בהמשך כבר תתחיל להבין, ואם לא - אז במחזור הבא תבין. ואם גם זה לא - אז יסבירו לך בעולם הבא, העיקר תוכיח שאתה שייך לספר, אל תעמוד מהצד.

אם אתה חושש שמה לא תצליח להחזיק מעמד מחזור שלם, לא נורא, לפחות תתחיל, תראה נכונות... זכור! גם אתה יכול! כשהרבי גילה את התורות שלו הוא חשב גם עליך... ***

עלון עמודי אור

ההתרגשות היא גדולה.

זהו סיום המחזור הרביעי, בו זכינו בעז"ה להוציא את העלון, מידי שבוע בשבוע, במתכונת הנוכחית, המלאה טעם ותוכן. בכל שבוע יוצא גליון נוסף, המכיל בין שורותיו - שבעה מאמרים חדשים, יקרים מפנינים; ועוד מדורים נלווים מתוקים ונפלאים.

אין זה פשוט כלל וכלל, וגם לא מובן מאליו. כל גליון מסתיר מאחוריו שעות של מחשבה, השקעה, כתיבה, עריכה - של כל מאמר, ושל שאר המדורים, ולאחר מכן העיצוב וההדפסה. והכל בכדי להגיש לציבור את המובחר שבמובחר, כיאה וכיאות ללומדים את ספרו של רבינו הקדוש מידי יום ביומו.

וכעת בסיומו של מחזור - אנו שמחים לבשר לציבור, כי בעז"ה עומד לצאת קובץ מסודר, ובו יופיע באופן מסודר כל התוכן הנפלא שהופיע כאן בגליון במשך המחזור הנוכחי - המאמרים הנפלאים על כל עמוד וכמעט על כל תורה, בצירוף שאר המדורים הנלווים שהופיעו במשך השנים: פנינים, מושגים, הליכות ועוד, והכל בצורה מפוארת וממודרת, כיאה וכיאות לאנשי הצדיק העוסקים בתורת הצדיק.

הקובץ נמצא בשלבי עריכה אחרונים ובדרך להדפסה, ובעז"ה יופיע בשלשה חלקים, כאשר הראשון יופיע כבר לקראת סיום המחזור, וימכר במעמדי הסיום השונים ובמרכזי ברסלב ברחבי הארץ והתפוצות, והשניים האחרים יופיעו במשך המחזור הבא.

חזק חזק ונתחזק, חדש חדש ונתחדש.

הדרן עלך!!!

מזל טוב! מזל טוב! מזל טוב! לכל אלפי אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר הזוכים לסיים את הספר ליקוטי מוהר"ן בשבוע הבא עלינו לטובה בעז"ה.

ומזל טוב בכלל כפליים לכל אותם אלפי אנשי שלומנו, וקנים עם נערים, המשתוקקים להתחיל ללמוד את הספר ליקוטי מוהר"ן מחדש.

שהרי כלל גדול אצל רביז"ל שהעיקר הוא ההתחלה, ועל כן בוודאי שמחה גדולה בעליונים ובתחתונים לכל אלו שמצטרפים למחזור החדש. ***

במחשבה ראשונה חשבנו לכתוב במדור זה כמה דיבורים במעלת לימוד ספרי רביז"ל, ובגדול חשיבות קביעת הלימוד בליקוטי מוהר"ן כל יום.

אבל במחשבה שניה, חשבנו, שהרי כל חסיד ברסלב בוודאי כבר יודע ומכיר בגודל ערכו של הספר הקדוש שהשאר לנו רביז"ל, כולנו מכירים את השיחות המפליגות ששמענו מפי רביז"ל בקדושת ספרו, כמו לדוגמה, שהספר בוקע גידי קשיות הלב, והספר שלי הוא אתחלתא דגאולה. ידוע גם כמה רביז"ל היה 'חפץ מאוד' שילמדו בספרו, ומי אינו רוצה לקיים רצון צדיק?!

מהו אם כן המניעה הגדולה להתחיל ללמוד את הספר? מהו הפחד הגדול להחליט לקבוע שיעור יומי בליקוטי מוהר"ן?!

המניעה הגדולה היא שאדם לא מאמין בעצמו שהוא גם יכול. או מחמת הפחד שיש לו להיכנס לסדר לימוד חדש, או מחמת שאינו מרגיש שייך לספר הזה, לא מבין, לא מתחבר, או כל מיני סיבות אחרות שהצד השווה שבהן, שהוא לא רואה את עצמו חלק מהספר הקדוש הנקרא 'ליקוטי מוהר"ן'.

וכאן צריך אומץ לשנות תפיסה ותדמית עצמית, להחליט: "אני לא חי לבר, יש לי רבי! הרבי השאיר את הספר

שבועות - התגלות שער החמישים

יום טוב שבועות

א) רבינו'ל מגלה שכל העניין המבאר בתורה זו - הוא סגולת יום טוב 'שבועות', כי שבועות הוא התגלות של שכל גדול וגבוה מאוד שהוא חסד עליון ורחמים גדולים, וכמו שבשעת מתן תורה נתגלה להם השם יתברך כזמן מלא רחמים.

כי בקבלת התורה עלה משה לשער הני' של מדות הרחמים העליונים, לגלות הרחמים שמבטלים את ההסתרה, להאיר בעולם ישועה שבחלה לעדי ישועה זו אין שום ישועה בעולם, והיינו שגילה לנו את התורה הק' שיש בכוחה להעביר ההסתרה. וכל לימוד של התורה הק' כמקרא משנה גמרא וכו' היא מגלה את ההסתרה, שהוה כח הצמצום שיש בתורה הק', כי התורה היא שמויות של הקב"ה, וכשרוצה לקרוא להשם יתברך צריך לקרוא בשמו, כמו כשקוראין לאחד צריך לקרוא אותו בשמו, נמצא שעי' התורה שהיא שמויות של הקב"ה הוא ידוע שהמלך כאן, וכאשר עוסק לחפש את השם יתברך, או ע"י לימוד התו' הק' הוא מהפך את ההסתרה ומגלה שבכל מה שעבר עליו כל היום השם יתברך היה איתו ממש, ומצא אף עבד את השם יתברך בכל דבר, ובוה נתגלה תורה גבוה מאוד, כך גדול של גילוי אלקות - התגלות המלכות.

וככל שעוסק יותר ויותר בתורה הוא מגלה יותר ויותר פרטים בידעה שהמלך נמצא ממש כאן [זה בחינת מה שכתוב במאמר שעי' התורה יכולת להוכיח את אלו שתחתיו ואפי' הרחוקים מהשם יתברך (עי' בפנים) היינו שעי' התורה יכולת לגלות דעת במצבים שעוברים עליו, והוה בחי' מלכות דקדושה מאפי' לכל המחנות, וד"ק]. אלא שמכיון שאנו נמצאים בעומק ההסתרה שבתוך הסתרה, צריכים אנו להתגלות התורה שתאיר משער החמישים, כלומר התגלות תורת הצדיק, שעל ידיו התורה באמת תאיר בנו את הכח להפוך גם ההסתרה שבתוך ההסתרה להתגלות אלויות.

מקוה של שבועות

ב) זהו סוד המקוה של שבועות, שהיא בחינת מקוה של שער החמישים שהוא שער העליון מני' שערי בינה, שהוא בחינת שכל ודעת עליון. ועי' המקוה מושיע מכל הצרות, כמו שכתוב 'מקוה ישראל מושיע בעת צרה, כי הוא חסד עליון שמושיע מכל הצרות. ועל כן המקוה משהר מכל המצאות, כמו שכתוב 'וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וכו'. כי אין יסורין בלא עון, ועל כן המקוה שמושיע מכל הצרות ומכל הסדורים, הוא משהר מכל המצאות ומכל החטאים. וזה בחינת 'מן שהוא ר"ת מיקוה של שער נ' שהוא בחינת התגלות של דעת גדול מאוד.

ג) כי זה מובא בכתבים שצריך לטבול לפני עלות השחר בליל שבועות, ועל פי הגיל מובן הענין, שצריך לטבול דייקא מבעוד חושך, לגלות בתוקף ההסתרה את רחמי ה' שהוא משהר את ישראל, כי עי' מקוה זו של שבועות מתגלה שיש בעולם רחמים, שיכולים לקחת אדם שאין לו כלל דעת ומעלים אותו להשיג את הדעת הגדולה ביותר שיש בעולם - נ' שערי בינה, להשיג סוד 'מהלכות לשם שמים' בחינת מצה.

ד) כי ביציאת מצרים נתגלה ההסתרה שבתוך הסתרה להבין שיש בעולם אלקות אבל עדיין פרעה - כח ההסתרה, רודף אחרינו, ואין לנו הכח בעצמנו להתגבר על ההסתרה מצד איתנותה ורעותה, והתקוה לכך הוא המקוה של שבועות. ובאמת התחלת הטוהרה הוא מספירת העומר, כי כל יום של הספירה מתגלה אחד מהנ' שערים של טהרת המקוה, כי המקוה הוא המשכת אורות המוחין שורש המין שיש בו נ' שערים.

ועי' גם מובא בספר המדות להוהר ביותר לטבול בימי הספירה, כי אז משתדלים להמשיך בכל יום קצת כח לצאת מההסתרה, וגם מלחמת עמלק היה בימי הספירה, ועי' ספרים הימים, כי הימים הם המדות והצמצומים שלשם צריך לקבל את התורה, להמשיך אריכות ימים לתוך הימים (עי' בפנים המאמר) וצריך להראות שקבלת התורה תלוו בני לפי ההכנה ע"י שנטרה המדות בספירת העומר, כי לכל אחד יש מלכות (וכמוכא שעיקר המשכת המוחין בספירה הוא במדות המלכות שבכל מהו ומדה וד"ק).

ה) וכלל הענין שימי הספירה הם תיקון המ' שערים לשבר ההסתרה, אבל עדיין חסר שם הדעת של המחלוקת לשם שמים, שהוא נמשך ע"י שער הנו"ן שמתגלה בשבועות עי' המקוה, שלא יהיה עצבות דייים במה שעובר עליו בל"ט מלאכות, והיינו שלא ליפול למלכות המן שרוצה להכביר הפרנסה בעצבות ומרה שחורה, אלא אדרבא לקבל דעת שכל המחלוקת והטרדות של ה"ט מלאכות הם באמת התגלות השגחה בבחינת 'אכילת מן'.

שער החמישים

ו) והוה סוד הגילוי של הצדיקים המופלגים במעלה מאוד, שיכולים לעשות מופת פלאי כזה, לקחת אדם שכל ימיו עוסק בדברים המבלבלים את המוח, אדם שמלא בפניותיו וכו' ולרת לו המלכות בידו, שלא ישעה לחשוב שעובר עליו מחלוקת ולא יתבלבל במה שעובר עליו, כי באמת הוא מחלוקת לשם שמים, לשם שליחות שגילה שם מלכות ד', כי אם אמנם יש צדיקים שמגלים לנו קצת מיאוס העולם הזה, אך שהכל הסתרה, אבל אחרי זה יש הגילוי של הצדיקים המופלגים במעלה שהם מגלים הדעת והרחמים של שער החמישים - הדעת של בחינת מצה, לדעת אף לעמוד ולירד למעשה לתוך תוקף המחלוקת והבלבולים.

והוה שכל דעת גדול מאוד שמתגלה ביום טוב שבועות - השכל הקר ביותר בעולם שיכול לירד גם לאדם שאין לו שום דעת ושכל, ואכן כך רואים במקרא שהיו אדם טוב שבועות נקרא על פי היום שהוא יצא בחודש סיון, אלא נקרא בשם 'יום החמישים', כי הוא יום שבו מתגלה שכל ודעת גדול מאוד של שער החמישים, שהוא למעלה ממומן, שבו מתגלה הדעת שבתוך מה שעובר עליו, שם יש דעת גדול של גילוי השגחה.

וזה בחינת שבועות. כי שבועות הוא בחינת שכל גדול וְגִבּוֹהַּ מְאֹד, שהוא חסד עליון ורחמים גדולים. כי גדל הרחמים, תלוי בגדל הדעת כפ"ל. כי 'בשעת מתן תורה, נראה להם נקמן מלא רחמים' (מכילתא פרשת בשלח, ופרשת יתרו, והובא בפרש"י פרשת יתרו). וכן הוא בלשון הדעת, ויפה תלוי גדל הרחמים כפ"ל, ועל כן שבועות הוא חסד עליון ורחמים גדולים:

א. איזה שכל מתגלה בחג השבועות, ומה משמעות ההגדרה 'שכל גדול וגבוה מאוד'?

בשבועות מתגלה שכל גדול שהוא נקרא שער החמישים שהוא דעת כזה שמגלה שה' נמצא גם במקומות מוסתרים, ולכן נקרא שכל גדול וגבוה, לא שהוא שכל יותר עמוק אלא הוא ענין אחר לגמרי, כידוע ששער החמישים הוא הארה מלמעלה, ולא ביום למי' שערים אחרים.

ב. מה פירוש 'גדול הרחמים תלוי בגדול הדעת', מהו הקשר בין הרחמים לבין הדעת?

בפשוטו מתבאר לעיל שכאשר יש דעת גדול אפשר לסבול גם דבר שהוא לחיפך ממנו ואפשר לחיות עמו בשלום, ולכן לעתיד שיגדל הדעת ואפשר להבין שיש גם משהו לחיפך ממנו, ובעיקר כאשר מתגלה הדעת של ה', שהדעת הפשוט הוא שיש ה' וצריך להלחם עם כל מה שחסרת, אבל יש דעת גבוה מאוד שיכולים להבין שרצון ה' שיהיה דבר שהוא לחיפך ממנו בשביל שנלחם עם זה וה' נמצא שם ממש. וכאשר יש הדעת הזה למעלה יש גם רחמים על המקום הזה לקרב שם לה'. וכשמגלה הדעת הזה ממלא מתגלה גם אצלנו ההכרה ברחמים של ה' ויכולים אנו להתחזק במקומות האלו.

ג. מה משמעות הענין שהש"ת התגלה כזמן מלא רחמים? ומהו המושג ישוב הדעת של הזקן?

כמו זקן שנשמותו שעמל ויגע להגדיל דעתו או בוקנותו דעתו מתיישבת עליו ומבין דברים שבעבר היו מכיעים אותו וכו', והוה נקרא ישוב הדעת. והוא נעשה זקן מלא רחמים, וכמו כן יש להש"ת כמה התגלויות שבקריעת ים סוף היה מתגלה בכתור וכו', וכעת מתגלה כבודו אהבה של גילוי דעת, ששבכול מביא לנו תורה עם רחמים אף לגלות ההסתרה ולהבין שזוהו הרצון של ה' ומקבל סבלות וכו',

ד. מהו למעשה ההכנה לקבלת התורה בהבנה זו שה' מתגלה כזמן מלא רחמים? ואיך מתקשר לתחילת התורה בענין הידיעה שיש לכל אחד מלכות?

לקבל את התורה בהבנה שה' הוא מלא רחמים ונתן לו מלכות לשלוט על הדבר המסתור, ואינו נבהל, כי זהו בדיוק המלכות, ואני צופה וכו' כמו שהתבאר לעיל.

וזה בחינת המקוה של שבועות, שהיא בחינת מקוה של שער החמישים, שהוא שער העליון מהמשיח שיערי בינה (שמוכא בפניות שבועות). שהוא בחינת שכל ודעת עליון, בחינת חסד עליון ורחמים גדולים כפ"ל: ועל כן המקוה מושיע בכל הצרות, כמו שכתוב (ירמיה י"ד): 'מקוה ישראל מושיע בעת צרה'. כי הוא חסד עליון, שמושיע מכל הצרות.

ועל כן המקוה משהר מכל המצאות, כמו שכתוב (תהילים ל"ו): 'ונקמתי עליכם מים טהורים ונטהרתם' וכו'. כי אין יסורין בלא עון, וכו' (שפת נ"ח), ועל כן המקוה שמושיע מכל הצרות ומכל החטאים, הוא משהר מכל המצאות ומכל החטאים:

וזה בחינת מן, בחינת מקוה של שער הנו"ן, שהוא בחינת דעת גדול, כי המקוה בחינת דעת:

א. מה משמעות הענין מקוה של שער החמישים? מובא באר"ו'ל שהמקוה של שבועות בבוקר נמשך ממקום מאוד גבוה של שער החמישים ונמשך טהרה גדולה משם. ומקבלים הדעת הזה שבארנו מקודם שהוא שער החמישים. שהוא הארת האריכות ימים...

ונעתיק מלשון של ר' נתן: ועל כן אי אפשר לקבל את התורה כי אם על ידי טבילת מקוה, שהיא בחינת טבילת המקוה של שבועות שאי נמשך הטהרה ממקום גבה מאוד, מבחינת שער החמישים, כמו שמוכא בפניות שבועות. כי שער החמישים זה בחינת שרש החיית העליון כפי שיהי' הג'לוי'נ' מלא, שהוא בחינת רחוק של משיח. מקוה ישראל מושיע בעת צרה, מה פשוטו הפסוק, ואיך עולה בקנה אחד עם פירוש רבינו'ל?

פשוטו הפסוק הוא שהתקוה של עם ישראל הוא שה' מושיעם בעת צרה, התקוה הזה הוא גילוי הרחמים שנתן תקוה בתוך ההסתרות, ועי' בהכשר כלים ד' לחלק,

ורבינו מבאר ענין המקוה בפשוטו, כי אך זוכים לקבל תקוה כוה רק על ידי המקוה הפשוט הזה, והוה כוונת המקוה להתחדש ברצונות כאלו לקבל הדעת הזה שמוציא מכל הצרות.

ג. מה משמעות הענין 'עת צרה' ואיך הוא מתקשר לתורה זו שמגלה אף להאיר את ה' בכל ההסתרות?

'עת' צרה דייקא שהוא ענין היום והצמצום ששם צריך להאריך ימים, והוה לשון 'צרה' שנעשה 'צר' וצריך להרחיבו. ועיקר הצרות הם הפרנסה והמחלוקת וכל ההסתרות, וכאן מתבאר שזה בגלל שיש לו עוונות ולכן יש לו צרה, וכאשר יצא מהעוונות ויגלה את ה' בתוך ההסתרה ממילא גם יצא מהצרה, והוה הישועה האמיתית, וכאשר אדם רוצה בתוקף מלכותו לצאת מכל הצרות, ואמר רבינו שזה תלוי ביציאה מהעוונות, שיזכור שה' שם ויגלה שם דעת ואו ממילא יזכה לפרנסה בנקל.

ד. כי עקר כל הצרות הם המניעות שמונעים את האדם מעבודת ה' והתורה פאמת' שהיא עקר הצרה הגדולה מכל הצרות, (הכשר כלים ד) שהם ההסתרות בעצמם.

ה. לכאורה הפסוק של וורקתי עליכם מדבר על לעתיד לבוא, ולא על המקוה, ואיך יעלה זה עם פירושו של רבינו'ל?

כי באמת המקוה מאיר את אור הנאולה אורו של משיח, וכאן ממשיכים את דעת הצדיק שהוא דעת של לעתיד לבוא.

ה. מה למעשה צריך לבחון בשעת טבילת המקוה, ואיך למעשה מתקשר באור זה כל עבודת יום השבועות בנוסף לעצם טבילת המקוה? (עי' הלכות הכשר כלים ד')

ועל כן מקוה לשון טהרה ונקוה, כי זה עקר התקוה, שעל ידי זה יש לנו כח לקבל משיחיים של המונעים, ולהתגבר בריצון הדקדוקה עד שנוצח לשער כלם בחינת לילא האמנתי לראות כמובן ה' בארץ חיים קוה אל ה' חזק ויציאנו לקד' וקוה אל ה', וכמו שפרש רש"י, שצריך לקחת קווי אחר קווי, שהיא זכרון על ידי טבילת מקוה, שנוצח או על האדם הארה וקדושה מרוחו של משיח, שעל ידי זה יוצא אחר קד' והתפיל' ולעסק בתורה בריצון חזק והשקף חדיש. וכמו שפרשנו על פי רב בחוש שנוצח על האדם רוח חיים והשקף הדקדוקה על ידי טבילת מקוה הדקדוקה ועל ידי גדל הרצון והשקף מתגברים לקבל הפל' והג'ל' למטות מן האמנת חס ושלום, רק להתחזק ולהתגבר בהתחזקת התקוה שה' והתורה לא יעזוב את הפלפלים והאמנת ויושיעם בנדאי' למען שמו והתורה ועל ידי זה משברים כל המניעות וכפ"ל.

ועל כן פאמת הקלוי' רבי עקיבא מאד בשבח מעלת טהרת ישראל על - ידי התקוה הדקדוקה, כמו שפאמר בפלפול סוף ויפא אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל לפני מי אתם משהרין ומי משהר אתכם אביכם שבשמים וכו'. ואומר, 'מקוה ישראל ה' וכו', כי מעלת טבילת מקוה עצמונה ונדולה מאד - אשריכם ישראל שאינן לזה וכפ"ל:

וזה שאמר אדוננו מורנו ורבענו, וזרנו לברכת, בספר הא"ב: שש"ב לישב במקוה תחת המים, עד שלא יוכל להנישם, ועל - ידי זה מתבטליו' דיינים, כי צריך לקבל עצמו בריצון חזק, במסירת נפש כדי שייצא לקבל על - ידי המקוה רוח חדיש הדקדוקה וכפ"ל: ועל כן על ידי זה מתבטליו' דיינים, שהם המניעות, כי עקר כל המניעות הם על ידי דיינים, ועל כן מתבטליו' אותם על ידי טבילת מקוה, בפרט כששוחה כפ"ל, שהוה בחינת רצון חזק פמסירת נפש, שעל ידי זה משברים כל המניעות וזוכין להוציא מפת' אל הפלפ' כפ"ל: (ליקוטי הלכות הכשר כלים ד - כ)

והוה עבודת יום השבועות, לקבל המוחין של המקוה להתחזק ברצונות וכיסופים לגלות כל ההסתרות לקבל עול מלכותו לטבול לשם גירות, צופה ננתן וכו' בגאוה והיווין עצום וכו'.

ו. מה הקשר בין אכילת 'מן לבין המקוה?

כי אכילת המן הוא שער החמישים של הדעת שנתן פרנסה בנקל, והיינו שאוכל באמונה כלא בלבולים של טרדת הפרנסה, והדעת הוה מקבלים במקוה.

והוה הפסוק של תחילת התורה אשריך ארץ שמלךך בן חורין ושריך בעת יכאלי ששם מדבר על המלך שהוא וכן חורים ואו השרים אוכלים בומן ומנהיגים המדינה כראוי, והוה העת' שאוכלים בומן בלי שטות של רדיפת הפרנסה.

ובואו כולם בברית יחד – נעשה ונשמע אמרו כאחד

שישו ושמחו בשמחת התורה

להלן רשימת המקומות בהם יתקיים מעמד "סיום ליקוטי מוהר"ן"
סיום מחזור הכ"א, ופתיחת מחזור הכ"ב

בית המדרש 'היכל הבעש"ט' – צפת בליל שישי ראש חודש סיון בהשתתפות הרה"ח ר' נתן שפירא שליט"א	בית המדרש 'ברסלב' – ליקווד בליל שישי ראש חודש סיון מעריב בשעה 9:00 בערב ולאחר מכן מעמד הסיום	בית המדרש 'ברסלב' – מאנסי ביום רביעי בערב מעריב בשעה 9:05 בערב ולאחר מכן מעמד הסיום
---	---	--

בית המדרש 'אור הנחל' – בית שמש בשבת קודש בעת רעוא דרעוין מעמד הסיום יתקיים בשל"ס בהשתתפות אחד מחשובי משפיעי אנ"ש	בית המדרש 'כולל הצות' – ביתר עלית ביום שישי ראש חודש סיון תפילת שחרית כוותיקין ולאחר מכן מעמד הסיום
---	--

מעמדי 'סיום' מרכזיים

בית המדרש הגדול 'אור הנעלם' – מאה שערים
במוצאי שבת קודש, אור לג' סיון
תפילת מנחה בשעה 6:00 אחה"צ
לאחר מכן מעמד הסיום, בהשתתפות זקני וחשובי אנ"ש
תפילת מעריב וספירה אחרונה בשעה 8:00 בערב

קהילת קודש "קרן אור"

ביום א' אור לד' סיון,

בשעה 8:30 בערב

באולם 'מנוחה ושמחה', רח' חזון איש 7 בית שמש
בהשתתפות הגה"צ ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א

בית הכנסת "באר שבע" – ירושלים

מעמד פתיחת ליקוטי מוהר"ן

ביום חמישי 'אסרו חג'

בהשתתפות גדולי וחשובי אנ"ש שליט"א

בקרוב

קובץ 'עמודי אור'

ובו כלל המאמרים שהופיעו
בגליונות 'עמודי אור'
יחד עם שאר המדורים הנפלאים
אוצר בלום ללומדי ה'עמוד היומי'

עוד לא בא כבושם הזה

